Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (tredje avdelningen)

den 10 juli 2013 *

”Gemenskapsvarumärke — Ogiltighetsförfarande — Gemenskapsfigurmärket MEMBER OF €e euro experts — Absolut registreringshinder — Emblem för unionen och dess verksamhetsområden — Eurosymbolen — Artikel 7.1 i i förordning (EG) nr 207/2009”

I mål T-3/12,

Heinrich Kreyenberg, Ratingen (Tyskland), företrädd av advokaten J. Krenzel,

sökande,

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), företrädd av A. Poch, i egenskap av ombud,

svarande,

varvid motparten i förfarandet vid harmoniseringsbyråns överklagandenämnd var

Europeiska kommissionen,

angående en talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 5 oktober 2011 (ärende R 1804/2010-2) om ett ogiltighetsförfarande mellan Europeiska kommissionen och Heinrich Kreyenberg,

meddelar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden O. Czúcz samt domarna I. Labucka och D. Gratsias (referent),

justitiesekreterare: E. Coulon,

med beaktande av ansökan som inkom till tribunalens kansli den 3 januari 2012,

med beaktande av svarsinlagan som inkom till tribunalens kansli den 18 maj 2012,

med beaktande av repliken som inkom till tribunalens kansli den 23 augusti 2012,

med beaktande av dupliken som inkom till tribunalens kansli den 12 december 2012,

* Rättegångsspråk: tyska.

med beaktande av att parterna inom en månad från delgivningen av underrättelsen om att det skriftliga förfarandet avslutats inte framställt någon begäran om förhandling, och av tribunalens beslut att därför, på grundval av referentens rapport och med tillämpning av artikel 135a i tribunalens rättegångsregler, avgöra målet utan muntlig förhandling,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

1 Sökanden Heinrich Kreyenberg ingav den 9 juli 2007 en ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke till harmoniseringsbyrån i enlighet med rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3), i dess ändrade lydelse (ersatt av rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)).

2 Det sökta varumärket utgörs av nedanstående figurkännetecken:

3 De varor som registreringsansökan avsåg omfattas av klasserna 9, 16, 35, 36, 39, 41, 42, 44 och 45 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, och motsvarar, för var och en av dessa klasser, följande beskrivning:

— Klass 9: ”Databärare och upptagningsbärare med och utan inspelade data; databärare med upptagna datorprogram (ingående i klass 9)”.

— Klass 16: ”Trycksaker”.

— Klass 35: ”Affärsrådgivning; konsultationer avseende företagsorganisation”.

— Klass 36: ”Försäkringsverksamhet; finansiella tjänster; monetära tjänster; fastighetsmäkleri”.

— Klass 39: ”Transport; emballering och förvaring av gods; anordnande av resor”.

— Klass 41: ”Publikation av trycksaker (även i elektronisk form), ej för reklamändamål; personalutveckling genom utbildning och vidareutbildning; anordnande och genomförande av seminarier”.

— Klass 42: ”Kvalitetskontroll; besiktnings- och inspektionstjänster; vetenskapliga besiktnings- och inspektionstjänster; vetenskaplig och industriell forskning; utveckling av datorprogram”.

— Klass 44: ”Medicinska och veterinära tjänster, hälso- och skönhetsvård för människor och djur; tjänster inom området för jordbruk, trädgårdsskötsel eller skogsbruk”.

— Klass 45: ”Juridiska tjänster, säkerhetstjänster för skydd av egendom eller personer; av tredje man utförda personliga och sociala tjänster avseende individuella behov; juridiska tjänster”.

4 Registreringsansökan offentliggjordes i *Bulletinen för gemenskapsvarumärken* nr 5/2008, av den 4 februari 2008.

5 Europeiska gemenskapernas kommission ingav den 25 april 2008, med stöd av artikel 41 i förordning nr 40/94 (nu artikel 40 i förordning nr 207/2009), skriftliga anmärkningar till harmoniseringsbyrån i vilka den angav skälen till dess uppfattning att byrån på eget initiativ skulle vägra registrering av det sökta varumärket.

6 Oaktat dessa anmärkningar registrerades det sökta varumärket såsom gemenskapsvarumärke den 4 augusti 2008 under nummer 6110423.

7 Kommissionen ingav den 24 februari 2009, med stöd av artikel 55 i förordning nr 40/94 (nu artikel 56 i förordning nr 207/2009), en ansökan om ogiltighetsförklaring av det omtvistade märket. Enligt kommissionen hade varumärket registrerats i strid med artikel 7.1 h, i och c i förordning nr 40/94 (nu artikel 7.1 h, i och c i förordning nr 207/2009).

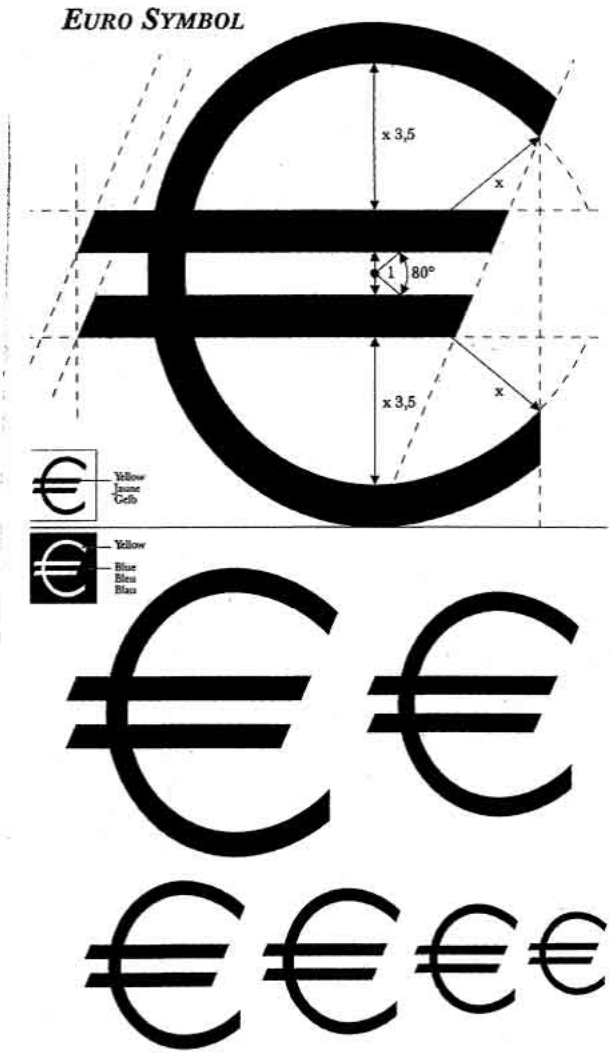
8 Kommissionen åberopade först, när det gäller artikel 7.1 h i förordning nr 40/94, två emblem (QO 188 och QO 189), för vilka Europarådet hade uppnått varumärkesskydd den 4 oktober 1979. Dessa två emblem var nämligen, enligt kommissionen, skyddade enligt artikel 6 ter i Pariskonventionen för industriellt rättsskydd av den 20 mars 1883, senast reviderad i Stockholm den 14 juli 1967 och ändrad den 28 september 1979 (Förenta nationernas fördragssamling, volym 828, nr 11851, s. 305) (nedan kallad Pariskonventionen).

9 De emblem som nämnts i föregående punkt avbildas nedan, såsom de återges i databasen hos internationella byrån vid Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (Wipo):

10 Vidare åberopade kommissionen, när det gäller artikel 7.1 i i förordning nr 40/94, symbolen för den gemensamma valutan, euron, såsom den återges i kommissionens meddelande av den 23 juli 1997 med titeln ”Användningen av Eurosymbolen” (KOM(97) 418) (nedan kallat meddelandet om användningen av eurosymbolen).

11 Slutligen åberopade kommissionen, när det gäller artikel 7.1 c i förordning nr 40/94, att användningen av en stjärnkrans i det aktuella varumärket syftade till att vilseleda allmänheten vad avser ursprunget för de varor och tjänster som omfattas av varumärket.

12 Genom beslut av den 22 juli 2010 avslog annulleringsenheten ansökan om ogiltighetsförklaring. Annulleringsenheten fann för det första att allmänheten inte kan uppfatta den halva stjärnkrans som ingår i det aktuella varumärket som en ”efterbildning ur heraldisk synpunkt” av de emblem som kommissionen åberopat. Annulleringsenheten godtog således inte invändningen att artikel 7.1 h i förordning nr 207/2009 åsidosatts. För det andra ansåg annulleringsenheten att det aktuella varumärket inte är en identisk återgivning av eurosymbolen och att artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 därför inte hade åsidosatts. För det tredje angav annulleringsenheten att den omständigheten att varumärket skulle kunna vilseleda allmänheten vad avser ursprunget för de varor och tjänster som det omfattar inte kunde läggas till grund för att registreringen skett i strid med artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.

13 Den 17 september 2010 överklagade kommissionen annulleringsenhetens beslut med stöd av artiklarna 58–64 i förordning nr 207/2009. Kommissionen gjorde härvid gällande att artikel 7.1 h, i och g i förordning nr 207/2009 hade åsidosatts.

14 När det gäller artikel 7.1 h i förordning nr 207/2009 åberopade kommissionen i sitt överklagande inte längre de emblem som den nämnt i sin ansökan om ogiltighetsförklaring. Kommissionen åberopade i stället Europeiska centralbankens (ECB) emblem. Detta emblem är sedan den 4 augusti 2004 skyddat enligt artikel 6 ter i Pariskonventionen och finns registrerat i databasen hos internationella byrån vid Wipo under beteckningen QO 867. Symbolen återges i databasen enligt följande:

15 När det vidare gäller artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 anförde kommissionen i huvudsak samma argument som i ansökan om ogiltighetsförklaring.

16 När det slutligen gäller artikel 7.1 g i förordning nr 207/2009 vidhöll kommissionen i huvudsak den argumentation som nämnts i punkt 11 ovan och som avser punkt 1 c i samma artikel.

17 I beslut av den 5 oktober 2011 (nedan kallat det angripna beslutet), upphävde andra överklagandenämnden annulleringsenhetens beslut och ogiltigförklarade det aktuella varumärket.

18 Överklagandenämnden angav följande skäl för sitt beslut. Överklagandet ska avvisas i den del det grundar sig på bestämmelserna i artikel 7.1 h i förordning nr 207/2009, eftersom det emblem som kommissionen åberopat i sitt överklagande som stöd för tillämpningen av dessa bestämmelser inte har åberopats tidigare. Det aktuella varumärket innehåller en beståndsdel som allmänheten kan likställa med en identisk återgivning av eurosymbolen och andra beståndsdelar, såsom en halv stjärnkrans, vilka ”för tankarna till Europeiska unionen”. Med hänsyn till ”mångfalden av varor och tjänster som omfattas av verksamhets- och behörighetsområdet för Europeiska unionens institutioner och övriga organ” är det möjligt att dessa varor och tjänster sammanfaller med de varor och tjänster som omfattas av det aktuella varumärket. Mot bakgrund härav kan det inte uteslutas att omsättningskretsen får uppfattningen att det finns ett samband mellan Heinrich Kreyenberg och Europeiska unionens institutioner och organ. Detta intryck förstärks av ordelementet ”member of euro experts”, vilket får anses avse en krets av officiellt godkända medlemmar. Det aktuella varumärket ska således ogiltigförklaras med stöd av artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009. Härmed saknas skäl att ”bedöma de övriga grunderna för ansökan om ogiltighetsförklaring”.

Parternas yrkanden

19 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

20 Harmoniseringsbyrån har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

21 Till stöd för sin talan har sökanden åberopat tre grunder.

22 För det första har sökanden gjort gällande att återgivningen av eurosymbolen i det aktuella varumärket inte ingår bland de återgivningar som förbjuds i artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009.

23 För det andra har sökanden hävdat att även om återgivningen av eurosymbolen skulle anses omfattad av ett sådant förbud så finns det inte något samband mellan, å ena sidan, innehavaren av det aktuella varumärket och, å andra sidan, organen inom den ekonomiska och monetära unionen eller, mer allmänt, Europeiska unionens organ.

24 För det tredje har sökanden, med vitsordande av att överklagandenämnden i det angripna beslutet endast ogiltigförklarade det aktuella varumärket med stöd av artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009, i andra hand gjort gällande att varumärket inte kan ogiltigförklaras med stöd av bestämmelserna i punkt 1 g i samma artikel.

Inledande synpunkter

25 I artikel 7.1 i förordning nr 207/2009 föreskrivs följande:

”Följande får inte registreras:

…

h) Varumärken som inte har godkänts av behöriga myndigheter och som ska vägras registrering i enlighet med artikel 6ter i Pariskonventionen …

i) Varumärken som innehåller andra tecken, emblem eller vapen än dem som omfattas av artikel 6ter i Pariskonventionen och som är av särskilt allmänt intresse, om inte vederbörande myndigheter godkänt deras registrering.

…”

26 I artikel 7.2 i förordning nr 207/2009 föreskrivs följande:

”Punkt 1 skall tillämpas även om registreringshindren endast finns i … en del av [unionen].”

27 I artikel 6 ter i Pariskonventionen föreskrivs följande:

”1)

a) [Konventionsstaterna] överenskommer att, när vederbörligt tillstånd icke lämnats, vägra eller förklara ogiltig registrering samt medelst lämpliga åtgärder ingripa mot användande såsom fabriks- eller handelsmärken eller delar därav av [konventionsstaternas] vapen, flaggor och andra statsemblem, av dessa länder antagna officiella kontroll- och garantimärken och stämplar ävensom allt, som ur heraldisk synpunkt utgör efterbildning därav.

b) Bestämmelserna under a) ovan skall också vara tillämpliga på vapen, flaggor och andra emblem tillhörande internationella mellanstatliga organisationer, av vilka en eller flera [konventionsstater] är medlemmar, samt på förkortningar eller benämningar på sådana organisationer, dock med undantag för vapen, flaggor, andra emblem, förkortningar och benämningar som redan är föremål för gällande internationella överenskommelser syftande till att garantera deras skydd.

c) ... [Konventionsstaterna] skall icke vara skyldiga att tillämpa [bestämmelserna under b) ovan] när den under a) avsedda användningen eller registreringen icke är sådan att den hos allmänheten framkallar uppfattningen om ett samband mellan organisationen i fråga och vapnen, flaggorna, emblemen, förkortningarna eller benämningarna, eller om denna användning eller registrering sannolikt icke är sådan att den vilseleder allmänheten rörande förefintligheten av ett samband mellan brukaren och organisationen.

…

3) …

b) Bestämmelserna under punkt 1. b) av denna artikel är tillämpliga på internationella mellanstatliga organisationers vapen, flaggor, andra emblem, förkortningar och benämningar endast i den mån organisationerna genom förmedling av internationella byrån till [konventionsstaterna] avgett en förteckning över dem.

…”

28 Av det ovan anförda framgår att artikel 7.1 h i förordning nr 207/2009 – i förening med artikel 6 ter i Pariskonventionen, till vilken den hänvisar – skyddar två kategorier av emblem.

29 Denna bestämmelse förbjuder för det första registrering av statsemblem, inte bara som varumärken utan även som beståndsdelar i varumärken, såväl när dessa emblem återges identiskt som när de endast efterbildas ur heraldisk synpunkt (tribunalens dom av den 5 maj 2011 i mål T-41/10, SIMS – École de ski internationale mot harmoniseringsbyrån – SNMSF (esf école du ski français), ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 21, och av den 15 januari 2013 i mål T-413/11, Welte-Wenu mot harmoniseringsbyrån – Kommissionen (EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES), punkt 36).

30 För att avgöra huruvida ett varumärke innehåller en efterbildning av ett emblem ur heraldisk synpunkt ska den heraldiska beskrivningen av emblemet beaktas. Alla skillnader mellan varumärket och emblemet som en heraldiker ser uppfattas emellertid inte nödvändigtvis av genomsnittskonsumenten, som kan uppfatta varumärket som en efterbildning av emblemet i fråga trots skillnaderna i fråga om vissa heraldiska detaljer (domen i det ovan i punkt 29 nämnda målet EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, punkt 37).

31 I artikel 7.1 h i förordning nr 207/2009 förbjuds för det andra registrering av ett varumärke som innehåller en återgivning eller en efterbildning ur heraldisk synpunkt av en internationell mellanstatlig organisations emblem när det har avgetts en förteckning över detta emblem till de stater som är parter i Pariskonventionen genom förmedling av internationella byrån vid Wipo. Detta förbud är dock endast tillämpligt i det fall som avses i punkt 1 c i artikel 6 ter i Pariskonventionen, det vill säga när det aktuella varumärket, betraktat som helhet, ger allmänheten uppfattningen att det finns ett samband mellan, å ena sidan, innehavaren eller användaren av varumärket och, å andra sidan, den aktuella internationella mellanstatliga organisationen eller när det vilseleder allmänheten att tro att det finns ett sådant samband (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 29 nämnda målet EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, punkt 59).

32 I artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 förbjuds registrering av varumärken som innehåller andra emblem än dem som avses i artikel 7.1 h i förordningen – det vill säga andra emblem än statsemblem och sådana emblem som tillhör internationella mellanstatliga organisationer och som ingår i en förteckning som i vederbörlig ordning avgetts till de stater som är parter i Pariskonventionen – när dessa emblem är av särskilt allmänt intresse och de behöriga myndigheterna inte godkänt registreringen.

33 Tribunalen ska pröva huruvida samma villkor gäller för skyddet enligt sistnämnda bestämmelse som för skyddet för de emblem som avses i artikel 7.1 h i förordning nr 207/2009.

34 För det första finns det i artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 ingen uttrycklig begränsning av tillämpningsområdet för förbudet mot registrering av varumärken som återger ett emblem identiskt. Bestämmelsen kan utifrån dess ordalydelse tolkas så, att förbudet inte bara avser identiska återgivningar, utan även varumärken som efterbildar ett emblem. Om bestämmelsen inte tolkades på detta sätt skulle den ändamålsenliga verkan med artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 till stor del gå förlorad. Det skulle i så fall räcka att ett emblem blev föremål för en mycket liten ändring, som kanske inte ens uppfattas av en person som inte är heraldiker, för att det skulle kunna registreras såsom varumärke eller beståndsdel i ett varumärke.

35 För det andra har unionslagstiftaren på intet sätt angett att det endast är varumärken som uteslutande består av ett emblem som omfattas av förbudet mot registrering i artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009. Genom att i artikel 7.1 i använda verbet ”innehåller” har unionslagstiftaren angett att det, i de situationer som anges i bestämmelsen, är förbjudet att använda andra emblem än dem som avses i artikel 7.1 h i förordningen, inte bara som varumärke utan även som en beståndsdel i ett varumärke. Detta är även förenligt med den ändamålsenliga verkan av bestämmelsen, vilken syftar till att skydda de emblem som den omfattar på ett så fullständigt sätt som möjligt.

36 Det framgår av vad som anförts i punkterna 34 och 35 ovan att artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 ska anses förbjuda registrering, såsom varumärken eller beståndsdelar i varumärken, av andra emblem än dem som avses i artikel 7.1 h i förordningen, oavsett om dessa emblem återges identiskt eller om de endast efterbildas.

37 Detta förbud är emellertid inte absolut.

38 Såsom angetts i punkt 31 ovan skyddar artikel 7.1 h i förordning nr 207/2009 internationella mellanstatliga organisationers emblem som ingår i en förteckning som i vederbörlig ordning avgetts till de stater som är parter i Pariskonventionen, när det aktuella varumärket, betraktat som helhet, ger allmänheten uppfattningen att det finns ett samband mellan, å ena sidan, innehavaren eller användaren av varumärket och, å andra sidan, den aktuella internationella mellanstatliga organisationen. Om skyddet enligt artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 kunde göras gällande även i ett sådant fall då sistnämnda villkor inte är uppfyllt, skulle skyddet enligt denna artikel vara bättre än skyddet enligt artikel 7.1 h i förordningen för emblem som tillhör internationella mellanstatliga organisationer och som ingår i en förteckning som i vederbörlig ordning avgetts till de stater som är parter i Pariskonventionen.

39 Det finns emellertid inget som talar för att unionslagstiftaren har avsett att ge sådana emblem som avses i artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 ett mer omfattande skydd än de emblem som avses i artikel 7.1 h i förordningen. Skyddet enligt artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 kan därför inte vara bättre än det som gäller enligt artikel 7.1 h i förordningen (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 16 juli 2009 i de förenade målen C-202/08 P och C-208/08 P, American Clothing Associates mot harmoniseringsbyrån och harmoniseringsbyrån mot American Clothing Associates, REG 2009, s. I-6933, punkt 80).

40 Tribunalen finner således att skyddet för de emblem som avses i artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 endast gäller när det villkor som anges i punkt 38 ovan är uppfyllt, det vill säga när det varumärke som innehåller ett sådant emblem, betraktat som helhet, kan vilseleda allmänheten att tro att det finns ett samband mellan, å ena sidan, innehavaren eller användaren av varumärket och, å andra sidan, den myndighet som det aktuella emblemet symboliserar.

41 Det är mot bakgrund av dessa inledande synpunkter som tribunalen ska pröva de tre grunder som sökanden har anfört.

Den första grunden: Felbedömning av tillämpningsområdet för artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009

42 I den första grunden, vilken åberopats i första hand, har sökanden gjort gällande att återgivningen av eurosymbolen i det aktuella varumärket inte är en sådan återgivning som är förbjuden enligt artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009. Denna grund kan delas upp i fyra delgrunder.

Den första delgrunden

43 Sökanden har gjort gällande att ”det endast är sådana symboler som skyddas enligt ett avtal/fördrag som har ingåtts av alla fördragsslutande parter som omfattas av [artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009]”. I förevarande fall omfattas inte eurosymbolen av artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009, eftersom medlemsstaterna i Europeiska unionen ”inte [alla] är medlemsstater i den europeiska monetära unionen”.

44 Tribunalen erinrar härvid om att artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 skyddar andra emblem än dem som avses i artikel 7.1 h i förordningen, det vill säga andra emblem än statsemblem och internationella mellanstatliga organisationers emblem som ingår i en förteckning som i vederbörlig ordning avgetts till de stater som är parter i Pariskonventionen och att skyddet endast gäller under förutsättning att emblemen är av särskilt allmänt intresse. Med hänsyn till denna bestämmelses vida formulering måste den anses skydda inte bara internationella mellanstatliga organisationers emblem som inte ingår i en förteckning som avgetts till de stater som är parter i Pariskonventionen, utan även de emblem som, trots att de inte avser all verksamhet som bedrivs av en internationell mellanstatlig organisation, ändå har ett särskilt samband med en del av denna verksamhet. Det faktum att ett emblem har ett samband med en del av den verksamhet som bedrivs av en internationell mellanstatlig organisation räcker nämligen för att konstatera att det finns ett allmänt intresse av att skydda emblemet.

45 Mot bakgrund av vad som anförts i föregående punkt är det inte bara emblem för Europeiska unionen som sådan som särskilt skyddas enligt artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009, förutsatt att övriga rekvisit i denna bestämmelse är uppfyllda, utan även emblem som endast kan associeras till ett av unionens verksamhetsområden.

46 Vidare anges i artikel 7.2 i förordning nr 207/2009 att punkt 1 i denna artikel ska tillämpas även om registreringshindren endast finns i en del av Europeiska unionen. Det allmänna intresse som det hänvisas till i artikel 7.1 i i förordningen behöver således inte nödvändigtvis ha konstaterats föreligga i hela unionen. Det är tillräckligt att ett sådant intresse finns i en del av unionen. Mot bakgrund härav måste artikel 7.1 i i förordningen bland annat anses skydda alla emblem som, utan att beteckna unionen som helhet, har beröring med någon del av den verksamhet som unionen bedriver. Detta gäller även om verksamheten endast avser vissa medlemsstater i Europeiska unionen.

47 I artikel 3.4 FEU föreskrivs att ”[u]nionen ska upprätta en ekonomisk och monetär union som har euron som valuta”. Det är således uppenbart att eurosymbolen är en symbol för en del av den verksamhet som bedrivs av Europeiska unionen. Blotta förhållandet att vissa medlemsstater i Europeiska unionen inte har euron som valuta innebär således inte att denna symbol – vilken inte, utifrån handlingarna i målet, förefaller ingå i någon förteckning som i vederbörlig ordning har avgetts till de stater som är parter i Pariskonventionen – faller utanför skyddsområdet i artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009.

48 Sökanden har ifrågasatt denna slutsats med åberopande av tre argument.

49 För det första har sökanden gjort gällande att harmoniseringsbyrån – i sin handbok *Manual of Trade Mark Practice* (nedan kallad harmoniseringsbyråns handbok), vilken endast publicerats på engelska, närmare bestämt i punkt 7.8.3.3.a i del B, som har rubriken ”*Examination*” – uttryckligen angett att det endast är de emblem som nämns i punkt 43 ovan som skyddas enligt artikel 7.1 i i förordning

nr 207/2009. Tribunalen noterar emellertid inledningsvis att de åberopade föreskrifterna i harmoniseringsbyråns handbok under alla omständigheter inte längre var tillämpliga då det angripna beslutet antogs. Vidare, och framför allt, är det verkningslöst att åberopa föreskrifterna. Harmoniseringsbyråns handbok utgör nämligen endast en kodifiering av det handlingsmönster som harmoniseringsbyrån föresätter sig att följa. Föreskrifterna i handboken kan således inte ha företräde framför bestämmelserna i förordning nr 207/2009 och inte heller påverka unionsdomstolens tolkning av nämnda bestämmelser. Föreskrifterna ska i stället läsas i förening med bestämmelserna i förordning nr 207/2009 (tribunalens dom av den 27 juni 2012 i mål T-523/10, Interkobo mot harmoniseringsbyrån – XXXLutz Marken (my baby), punkt 29].

50 För det andra har sökanden gjort gällande att det för närvarande endast finns ett avgörande från harmoniseringsbyrån av vilket det framgår att eurosymbolen är skyddad enligt bestämmelserna i artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009. Det är emellertid uppenbart att detta förhållande inte har någon som helst inverkan på tolkningen av nämnda bestämmelser.

51 För det tredje har sökanden hävdat att harmoniseringsbyrån har nekat ”andra viktiga symboler, såsom den internationella symbolen för en återvinningsbar vara”, skydd enligt artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009. Lagenligheten av överklagandenämndernas beslut ska emellertid enbart bedömas på grundval av förordning nr 207/2009 och övriga bestämmelser som är tillämpliga i målet, såsom de tolkas av unionsdomstolen, och inte mot bakgrund av harmoniseringsbyråns tidigare beslutspraxis (domstolens dom av den 26 april 2007 i mål C-412/05 P, Alcon mot harmoniseringsbyrån, REG 2007, s. I-3569, punkt 65, och tribunalens dom av den 2 maj 2012 i mål T-435/11, Universal Display mot harmoniseringsbyrån (UniversalPHOLED), punkt 37). Detta gör sig i ännu högre grad gällande då sökanden inte har angett på vilket sätt den lösning som harmoniseringsbyrån valde såvitt avser ”den internationella symbolen för en återvinningsbar produkt” skulle kunna tillämpas i förevarande fall.

52 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den första delgrunden.

Den andra delgrunden

53 Sökanden har anfört att ”den breda allmänheten uppfattar [eurosymbolen] som blott en valutabeteckning”. För det fall tribunalen skulle finna att talan inte kan bifallas såvitt avser den första delgrunden är symbolen således, enligt sökanden, ändå inte skyddad enligt artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009, eftersom den är en valutabeteckning.

54 Sökanden har även gjort gällande att kommissionen, i meddelandet om användningen av eurosymbolen, ”uttryckligen har tillåtit användningen av [euro]symbolen såsom beteckning på valutan”.

55 Det finns emellertid inte något stöd för att eurosymbolen, det vill säga ett emblem som har samband med ett av Europeiska unionens verksamhetsområden, skulle falla utanför tillämpningsområdet för artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 endast av det skälet att den utgör en ”valutabeteckning”. Vidare framgår det inte av meddelandet om användningen av eurosymbolen att det är tillåtet att återge eller efterbilda eurosymbolen såsom varumärke eller en beståndsdel i ett varumärke. I meddelandet anmodar kommissionen nämligen endast ”alla valutaanvändare att använda [eurosymbolen] varje gång en utmärkande symbol behövs för att beskriva penningbelopp i euro, dvs. i prislistor och fakturor, på checkar och i alla andra rättsliga instrument”.

56 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den andra delgrunden.

Den tredje delgrunden

57 Sökanden har hävdat att överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 inte bara skyddar emblem mot identiska återgivningar, utan även mot efterbildningar.

58 Sökanden har inom ramen för denna delgrund anfört tre argument.

59 För det första har sökanden gjort gällande att överklagandenämnden har avvikit från den tolkning av artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 som anges i harmoniseringsbyråns handbok (punkt 7.8.3.3.b i del B, som har rubriken ”*Examination*”).

60 För det andra har sökanden anfört att det framgår av domstolens överväganden i punkt 80 i domen i de förenade målen American Clothing Associates mot harmoniseringsbyrån och harmoniseringsbyrån mot American Clothing Associates (punkt 39 ovan) att artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 inte har lika stor räckvidd som artikel 7.1 h i förordningen.

61 För det tredje har sökanden påstått att överklagandenämnden har missförstått innebörden av artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009. Det faktum att verbet innehåller har använts i denna bestämmelse är enligt sökanden en klar indikation på att det endast är identiska återgivningar av emblem som skyddas. Denna formulering skiljer sig från den som använts i artikel 7.1 h i förordningen, vilken hänvisar till artikel 6 ter i Pariskonventionen.

62 Tribunalen finner emellertid att sökanden har misstagit sig när det gäller räckvidden av skyddet enligt artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009. Såsom det har angetts i punkt 34 ovan förbjuder denna bestämmelse registrering av varumärken som innehåller andra emblem än dem som avses i artikel 7.1 h i förordningen, inbegripet sådana emblem som inte har blivit föremål för en trogen återgivning utan endast har efterbildats.

63 Tribunalen noterar även att sökanden inte med framgång kan åberopa harmoniseringsbyråns handbok till stöd för att bestämmelsen skulle ha en annan innebörd (se punkt 49 ovan). Sökanden har dessutom tolkat punkt 80 i domen i de förenade målen American Clothing Associates mot harmoniseringsbyrån och harmoniseringsbyrån mot American Clothing Associates (punkt 39 ovan) på ett felaktigt sätt. Det anges inte i denna punkt att skyddet enligt artikel 7.1 h i förordning nr 207/2009 nödvändigtvis är mer vidsträckt än skyddet enligt artikel 7.1 i i förordningen, utan endast att skyddet enligt punkt 1 h är åtminstone lika långtgående som skyddet enligt punkt 1 i.

64 Mot bakgrund härav finner tribunalen att överklagandenämnden inte gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den, i punkt 28 i det angripna beslutet, slog fast att det – när det gäller de emblem som omfattas av artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 – ”inte uttryckligen krävs utifrån artikelns lydelse” att det är fråga om en identisk återgivning av emblemet.

65 Talan kan således inte bifallas såvitt avser den tredje delgrunden.

Den fjärde delgrunden

66 I punkterna 29–31 i det angripna beslutet fann överklagandenämnden att det aktuella varumärket innehåller en återgivning av eurosymbolen som inte exakt motsvarar symbolen men som allmänheten skulle kunna förväxla med en ”identisk återgivning” härav.

67 Sökanden har hävdat att överklagandenämndens bedömning i denna del är felaktig. Enligt sökanden innehåller det aktuella varumärket nämligen inte någon ”identisk” utan endast en ”ändrad” återgivning av eurosymbolen. Återgivningen har inte samma färg som eurosymbolen såsom den beskrivs i

meddelandet om användningen av eurosymbolen. Till skillnad från eurosymbolen har återgivningen flera färgtoner. Dessutom är återgivningen införlivad med bokstaven e. Slutligen är den nedre båglinjen i återgivningen längre än vad den är i eurosymbolen.

68 Sökanden gör således, med stöd av den argumentation som framgår av föregående punkt, gällande att det var felaktigt av överklagandenämnden att slå fast att det aktuella varumärket innehåller en ”identisk” återgivning av eurosymbolen.

69 Tribunalen gör i denna del följande bedömning. Sökandens argumentation bygger på en felaktig förutsättning. Det framgår nämligen av första meningen i punkt 29 i det angripna beslutet och av systematiken i beslutet att överklagandenämnden inte ansåg att det aktuella varumärket innehåller en identisk återgivning av eurosymbolen. Överklagandenämnden fann i stället att det aktuella varumärket innehåller en efterbildning av denna symbol, vilken är så trogen att en lekman kan förväxla den med en identisk återgivning av symbolen. Om överklagandenämnden hade haft för avsikt att slå fast att det aktuella varumärket innehåller en identisk återgivning av eurosymbolen, skulle den nämligen inte ha gjort sig besväret att, i punkt 28 i det angripna beslutet, förklara att artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 inte förbjuder endast identiska återgivningar av andra emblem än dem som avses i artikel 7.1 h i förordningen, utan även efterbildningar härav. Den skulle inte heller, i punkt 29 i det angripna beslutet, ha gett uttryck för sin åsikt att det finns en ”skillnad” mellan eurosymbolen och återgivningen av symbolen i det aktuella varumärket.

70 Även om sökanden skulle ha avsett att göra gällande att det var felaktigt av överklagandenämnden att slå fast att det aktuella varumärket innehåller en efterbildning av eurosymbolen, kan hans argumentation inte godtas.

71 Skillnaderna mellan eurosymbolen och den återgivning av symbolen som ingår i det aktuella varumärket är nämligen inte så stora att återgivningen inte kan kvalificeras som en efterbildning.

72 Den symbol som ingår i det aktuella varumärket har visserligen inte de exakta proportioner som anges i meddelandet om användningen av eurosymbolen. Närmare bestämt är dess nedre båglinje längre än motsvarande båglinje i eurosymbolen, såsom den beskrivs i meddelandet. Denna skillnad, som kan upptäckas av en heraldiker, uppfattas emellertid inte nödvändigtvis av genomsnittskonsumenten.

73 Även om färgen är tonad och gradvis övergår i orange eller, som sökanden påstår, till och med i en ”brunaktig” nyans, är den dominerande färgen gul. Dessutom är den bakgrund på vilken den återgivna symbolen framträder blå, såsom angetts i meddelandet om användningen av eurosymbolen.

74 Slutligen sitter den symbol som återgetts i det aktuella varumärket visserligen ihop med bokstaven e, men den är inte, såsom sökanden har hävdat, ”införlivad” med denna bokstav på ett sådant sätt att symbolen inte kan urskiljas från bokstaven.

75 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser någon del av den första grunden.

Den andra grunden: Felaktig tillämpning av villkoret i punkt 1 c i artikel 6 ter i Pariskonventionen

76 Såsom angetts i punkt 39 ovan gäller villkoret i punkt 1 c i artikel 6 ter i Pariskonventionen i tillämpliga delar för sådana emblem som avses i artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009.

77 Dessa emblem skyddas således endast då det varumärke som innehåller ett sådant emblem, betraktat som helhet, kan vilseleda allmänheten att tro att det finns ett samband mellan, å ena sidan, innehavaren eller användaren av varumärket och, å andra sidan, den myndighet som det aktuella emblemet symboliserar.

78 Detta skydd föreligger följaktligen särskilt när det aktuella varumärket vilseleder konsumenten vad gäller ursprunget för de varor och tjänster som det omfattar och ger konsumenten uppfattningen att dessa varor och tjänster härrör från den myndighet som det i varumärket återgivna eller efterbildade emblemet symboliserar. Ett emblem skyddas emellertid även då det, på grund av att varumärket innehåller en återgivning eller efterbildning av emblemet, finns en risk för att allmänheten tror att varorna och tjänsterna har blivit föremål för ett godkännande eller en garanti från den myndighet som emblemet symboliserar eller på något annat sätt har ett samband med denna myndighet (se, analogt, domen i det ovan i punkt 29 nämnda målet EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, punkt 61).

79 Genom den andra grunden har sökanden, i andra hand, gjort gällande att överklagandenämnden, även om den gjorde en riktig bedömning när den tillämpade punkt 1 c i artikel 6 ter i Pariskonventionen analogt, tillämpade bestämmelsen på ett felaktigt sätt på omständigheterna i förevarande fall.

Den första delgrunden

80 Det framgår av punkterna 40–44 i det angripna beslutet att överklagandenämnden fann att eurosymbolen symboliserar Europeiska unionen.

81 Sökanden har, i den första delgrunden, bestritt riktigheten av denna bedömning. I detta avseende har sökanden anfört två argument.

82 För det första har sökanden gjort gällande att eurosymbolen inte symboliserar någon organisation och att allmänheten helt enkelt uppfattar den som en valutabeteckning.

83 Sökanden har i denna del anfört följande: Denna uppfattning bekräftas genom de ”erfarenheter som görs dagligen av konsumenterna”, vilka ”stöter på [euro]symbolen i handeln ’vid varje gathörn’, utan att symbolen någonsin får dem att tänka på den europeiska monetära unionen”. Eurosymbolen är således en fullständigt neutral valutabeteckning, såsom den amerikanska dollarn eller det brittiska pundet (pound sterling). Allmänheten är vidare van vid logotyper som, såsom i förevarande fall, återger eurosymbolen på ett ”förändrat” sätt, och de förknippar dem inte omedelbart med Europeiska unionens institutioner och andra organ.

84 För det andra har sökanden hävdat att tribunalen, även om den skulle finna att eurosymbolen kan förknippas med den ”organisation som står bakom symbolen”, måste komma till den slutsatsen att denna organisation inte är Europeiska unionen som helhet, utan endast ”den europeiska monetära unionen”.

85 Enligt sökanden ”förknippas [eurosymbolen] dessutom med den verksamhet som den monetära unionen bedriver när det gäller ekonomisk politik och inte med den eventuella verksamhet i vid mening som Europeiska unionen bedriver, vilken dock a priori är begränsad till lagstiftning/politik”.

86 Tribunalen gör i denna del följande bedömning. Såsom anges i punkt 47 ovan föreskrivs i artikel 3.4 FEU att ”[u]nionen ska upprätta en ekonomisk och monetär union som har euron som valuta”. Det framgår av själva ordalydelsen i denna artikel att den – trots att eurosymbolen utgör en valutabeteckning – hänvisar till ett visst rättssubjekt, nämligen Europeiska unionen.

87 Den omständigheten att eurosymbolen närmare bestämt symboliserar den ekonomiska och monetära unionen utgör inte hinder för den slutsats som dragits i föregående punkt. Den ekonomiska och monetära unionen – vilken bland annat åsyftas i avdelning VIII i tredje delen av EUF-fördraget och vilken sökanden förefaller anspela på när han använder uttrycket ”den europeiska monetära unionen” – är ett av Europeiska unionens verksamhetsområden. Vidare är den ekonomiska och monetära unionen inte något fristående rättssubjekt i förhållande till Europeiska unionen.

88 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den första delgrunden.

89 Till bestridande av denna slutsats har sökanden gjort gällande att det är ”uteslutet att göra en prövning avseende … unionen som helhet utifrån Europeiska unionens flagga … , vilken avses i artikel 7.1 h i [förordning nr 207/2009] och [enligt överklagandenämnden] saknar relevans”. Enligt sökanden skulle det nämligen vara ”ett uppenbart kringgående av denna bestämmelse att säga att allmänheten inte associerar [det aktuella] varumärket med … unionen eller med dess [flagga] och därefter konstatera att allmänheten gör en sådan association genom [euro]symbolen”.

90 Den omständigheten att det aktuella varumärket inte innehåller någon identisk återgivning eller efterbildning av ett emblem som skyddas enligt artikel 7.1 h i förordning nr 207/2009, om så anses vara fallet, betyder emellertid inte att detta varumärke inte innehåller ett självständigt emblem som i sig är skyddat enligt artikel 7.1 i i förordningen. Mot bakgrund härav kan det faktum att överklagandenämnden i det angripna beslutet har fastställt att det var fråga om ett åsidosättande av artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 under inga omständigheter i sig läggas till grund för att bestämmelserna i artikel 7.1 h i förordningen har kringgåtts.

Den andra delgrunden

91 Överklagandenämnden fann i punkt 42 i det angripna beslutet att det, ”med hänsyn till mångfalden av varor och tjänster som omfattas av verksamhets- och behörighetsområdet för Europeiska unionens institutioner och övriga organ, är möjligt att dessa varor och tjänster överlappar de varor och tjänster för vilka [det aktuella] varumärket har registrerats”.

92 Sökanden har i huvudsak hävdat att även om tribunalen skulle finna att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den första delgrunden, så måste tribunalen slå fast att de överväganden som angetts i föregående punkt är felaktiga. Enligt sökanden har den verksamhet som bedrivs av ”den europeiska monetära unionen” och Europeiska unionen ”inget objektivt samband med de varor och tjänster [som omfattas av det aktuella varumärket]”. Det är således omöjligt att allmänheten förknippar innehavaren av detta varumärke med ”Europeiska monetära unionen” eller med Europeiska unionen.

93 För att illustrera sin synpunkt har sökanden anfört att det är uppenbart att ”databärare och upptagningsbärare” i klass 9, ”trycksaker” i klass 16, ”medicinska och veterinära tjänster” och ”hälso- och skönhetsvård för människor och djur” i klass 44, ”personalutveckling genom utbildning och vidareutbildning” i klass 41 och ”utveckling av datorprogram” i klass 42 inte faller inom ”den europeiska monetära unionens” verksamhetsområde.

94 Sökanden har även anfört att allmänheten inte förknippar sådana tjänster i klasserna 35 och 36 som ”affärsrådgivning”, ”finansiella tjänster” och ”monetära tjänster” vare sig med ”den europeiska monetära unionen”, ”vars medlemmar inte kan … vara privata företag”, eller med Europeiska unionen, ”som inte bedriver verksamhet som består i privat affärs- och finansrådgivning”. När det gäller dessa tjänster är allmänheten nämligen särskilt uppmärksam, på grund av det stora intresse som tillmäts ”placering och avkastning av finansiella tillgångar”.

95 Denna argumentation kan under inga omständigheter godtas.

96 Inledningsvis framhåller tribunalen att eurosymbolen, i motsats till vad sökanden har gjort gällande, återspeglar Europeiska unionen som helhet, och inte bara ”den ekonomiska och monetära unionen”, vilken utgör endast ett av unionens verksamhetsområden (se punkt 87 ovan). Överklagandenämnden gjorde således en riktig bedömning när den valde att jämföra de varor och tjänster som omfattas av det aktuella varumärket och den verksamhet som bedrivs av Europeiska unionen som helhet.

97 Vidare skyddas ett emblem enligt artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009, såsom framgår av punkt 78 ovan, även då ett varumärke inte vilseleder konsumenten vad gäller ursprunget för de varor och tjänster som det omfattar såvida det ger allmänheten uppfattningen att dessa varor och tjänster har blivit föremål för ett godkännande eller en garanti från den myndighet som emblemet symboliserar eller på något annat sätt har ett samband med denna myndighet.

98 Mot bakgrund härav finner tribunalen att överklagandenämnden gjorde en riktig bedömning när den fann att det, på grund av att unionen utövar sin behörighet inom många olika områden, inte kan uteslutas att allmänheten utgår från att de varor och tjänster som omfattas av det aktuella varumärket hör till ett område där unionen är verksam.

99 När det gäller varorna och tjänsterna gör tribunalen följande bedömning. För det första faller ”databärare och upptagningsbärare” i klass 9, liksom ”utveckling av datorprogram” i klass 42, inom unionens verksamhetsområde ”teknisk utveckling”, vilket nämns i avdelning XIX i tredje delen i EUF-fördraget, och har även beröring med unionens verksamhet inom området ”skydd av personuppgifter”, vilken verksamhet nämns i artikel 16.1 FEUF. För det andra faller ”trycksaker” i klass 16 inom ett område där unionen är verksam, om inte annat genom Europeiska unionens publikationsbyrå. För det tredje ingår ”medicinska och veterinära tjänster” och ”hälso- och skönhetsvård för människor och djur” i klass 44 i området ”folkhälsa”, vilket behandlas i avdelning XIV i tredje delen i EUF-fördraget. Inom detta område kan det, enligt vad som framgår av bestämmelserna i artikel 168.4 b FEUF, vidtas ”sådana åtgärder på veterinär- och växtskyddsområdet som direkt syftar till att skydda folkhälsan”. För det fjärde kan ”personalutveckling genom utbildning och vidareutbildning” i klass 41 falla inom någon av sektorerna ”utbildning” och ”yrkesutbildning”, vilka nämns i avdelning XII i tredje delen i EUF-fördraget. För det femte är det uppenbart att tjänsterna i klasserna 35 och 36 – såsom ”affärsrådgivning”, ”finansiella tjänster” och ”monetära tjänster”–,oavsett den aktuella omsättningskretsen, kan associeras till ”ekonomisk och monetär politik”, vilket är ett område som regleras i avdelning VIII i tredje delen i EUF-fördraget.

Den tredje delgrunden

100 Sökanden har gjort gällande att det aktuella varumärket inte ger allmänheten uppfattningen att det finns ett samband mellan, å ena sidan, dess innehavare och, å andra sidan, ”den europeiska monetära unionen, i vilken varumärkesinnehavaren inte kan vara medlem eftersom han är en enskild näringsidkare”, eller, mer allmänt, Europeiska unionen.

101 Sökanden har påstått att även om eurosymbolen kan förknippas med Europeiska unionen så är den återgivning av symbolen som ingår i det aktuella varumärket inte dominerande. Frågan huruvida det finns ett samband mellan varumärkesinnehavaren och Europeiska unionen ska således, enligt sökanden, avgöras utifrån en helhetsbedömning av varumärket.

102 Sökanden har gjort gällande att det vid en sådan bedömning inte kan anses föreligga något sådant samband.

103 I denna del har sökanden anfört följande. För det första ”framträder [mot den blå bakgrunden i det aktuella varumärket] en vit rektangel med orden ’member of’, liksom orden ’euro experts’, även dessa i vitt”.

104 För det andra är återgivningen av eurosymbolen ”införlivad” med bokstaven e och ”förtonad i gyllene nyanser (som övergår i en brunaktig ton), vilka står i klar kontrast till den enhetliga ljusgula färgen i det officiella tecknet €”. Dessutom ”dras blicken, på grund av den allt mörkare förtoningen, snarare till bokstaven e än till [eurosymbolen]”.

105 För det tredje är ”stjärnorna som placerats i en halvmåne inte uttryck för den monetära unionen och inte heller för Europeiska unionen som helhet”. Stjärnorna kan nämligen inte associeras med ”den europeiska flaggan”, ”eftersom det övergripande sammanhanget som sådant för tankarna bort från Europeiska unionen och halvcirkeln inte återger det centrala budskapet om en ’enhet’”.

106 Tribunalen finner att sökanden inte kan vinna framgång med denna argumentation.

107 Tribunalen gör i denna del följande bedömning. Såsom sökanden har påstått ska det vid tillämpningen av artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 visserligen göras en helhetsbedömning av det aktuella varumärket, eftersom övriga beståndsdelar i varumärket kan leda till att varumärket betraktat som helhet inte kan ge allmänheten uppfattningen att det finns ett samband mellan, å ena sidan, innehavaren eller användaren av varumärket och, å andra sidan, den myndighet som innehar eller använder det emblem som ingår i varumärket och inte kan vilseleda allmänheten i detta hänseende (se, analogt, domen i det ovan i punkt 29 nämnda målet EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, punkt 59).

108 Vid en helhetsbedömning av det aktuella varumärket framgår det emellertid, såsom överklagandenämnden har angett i punkterna 40–44 i det angripna beslutet, just att varumärket ger allmänheten uppfattningen att det finns ett samband mellan dess innehavare och Europeiska unionen.

109 Enligt vad som angetts i punkt 71 ovan innehåller det aktuella varumärket bland annat en efterbildning av eurosymbolen, vilken är centralt placerad. Det är, såsom angetts i punkt 86 ovan, uppenbart att denna symbol associeras med Europeiska unionen.

110 De tre övriga beståndsdelarna i varumärket är vidare inte av ett sådant slag att de kan upphäva det intryck allmänheten får genom att varumärket innehåller en efterbildning av eurosymbolen.

111 För det första omringas efterbildningen av eurosymbolen nämligen av tolv stjärnor. Den dominerande färgen på stjärnorna är gul och de har placerats i en halvcirkel mot en blå bakgrund. Även om argumentet att dessa stjärnor inte är en efterbildning av den europeiska flaggan (se punkt 9 ovan) skulle godtas, kan det konstateras att de inte i något fall kan uppväga det intryck som efterbildningen av eurosymbolen i det aktuella varumärket skapar hos allmänheten.

112 För det andra sitter den i varumärket efterbildade eurosymbolen, såsom angetts i punkt 74 ovan, ihop med bokstaven e. Den är inte ”införlivad” med denna bokstav, som sökanden har påstått. Bokstaven e har emellertid, som sådan, ingen innebörd och den utgör således inte något hinder för att varumärkesinnehavaren associeras med Europeiska unionen.

113 För det tredje framträder uttrycket ”member of” mot en vit bakgrund, ovanför efterbildningen av eurosymbolen. Uttrycket ”euro experts” står, även detta mot en vit bakgrund, under efterbildningen. Överklagandenämnden gjorde en helt riktig bedömning när den, i punkt 43 i det angripna beslutet, fann att dessa uttryck i förening för tankarna till en sluten krets av officiellt godkända euroexperter. De ger således intrycket att Europeiska unionen – vilken, såsom ovan angetts, symboliseras av eurosymbolen – godkänt det aktuella varumärket.

114 Härav följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den tredje delgrunden och därmed inte såvitt avser någon del av den andra grunden.

Den tredje grunden: Artikel 7.1 g i förordning nr 207/2009

115 I sista hand har sökanden gjort gällande att annulleringsenhetens beslut att avslå ansökan om ogiltighetsförklaring med stöd av artikel 7.1 c i förordning nr 207/5009 var korrekt. Dessutom har han gjort gällande att kommissionen, eftersom den inte åberopade artikel 7.1 g i förordning nr 207/2009

förrän vid överklagandenämnden, måste anses ha åberopat denna bestämmelse för sent och att talan således inte kan prövas såvitt avser denna bestämmelse. Sökanden har tillagt att varumärket i vart fall inte kan ogiltigförklaras med stöd av den bestämmelsen.

116 Såsom framgår av punkterna 44 och 45 i det angripna beslutet ogiltigförklarade överklagandenämnden emellertid varumärket med stöd av artikel 7.1 i i förordning nr 207/2009 och fann att det saknades skäl att ”bedöma de övriga grunderna för ansökan om ogiltighetsförklaring”.

117 Skälet för att överklagandenämnden upphävde annulleringsenhetens beslut och ogiltigförklarade det aktuella varumärket var således inte att varumärket registrerats i strid med bestämmelserna i artikel 7.1 g i förordning nr 207/2009.

118 Tribunalen finner följaktligen att den tredje grunden är verkningslös och därmed ska lämnas utan avseende.

119 Av vad som anförts ovan följer att talan ska ogillas.

Rättegångskostnader

120 Enligt artikel 87.2 i tribunalens rättegångsregler ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Harmoniseringsbyrån har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska harmoniseringsbyråns yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Heinrich Kreyenberg ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som åsamkats Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån).

Czúcz Labucka Gratsias

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 10 juli 2013.

Underskrifter